

ging de Hoedenmaker verder, terwijl hij benauwd rondkeek om te zien, of die het ook zou ontkennen. Doch de Zevenslaper was vast in slaap en ontkende niets. «Daarna», vervolgde de Hoedenmaker, «sneed ik me nog een paar boterhammen—»

«Maar wat zei de Zevenslaper?» vroeg een der gezworenen.

«Dat herinner ik me niet», zei de Hoedenmaker.

«Je *zult* je dat herinneren», merkte de Koning op, «of ik laat je terechtstellen».

De ongelukkige Hoedenmaker liet zijn theekopje en zijn boterham vallen en viel op de knieën.

«Ik ben een ellendig man, Sire», begon hij.

«Je bent een *zeer* ellendig *spreker*», zei de Koning.

Hier applaudisseerde een der Guineesche biggetjes doch werd terstond door een der ambtenaren van het hof onderdrukt. (Daar dit misschien nog al moeilijk te begrijpen is, wil ik je even uitleggen, hoe dat gedaan werd. Ze hadden een grooten zak, waarvan de opening met touwen kon worden dichtgebonden. Hier stopten ze het biggetje in met het hoofd vooruit en gingen er toen op zitten).

«Wel, ik ben blij, dat ik *dat* eens gezien heb»,

dacht Alice. «Ik heb zoo dikwijls in de courant, aan het eind van een verhoor, gelezen: «Poging tot applaus, terstond onderdrukt door de ambtenaren van het hof», en ik heb dat tot dusver nooit begrepen».

«Als dat alles is, wat je er van weet, kun je wel opstappen», vervolgde de Koning.

«Waarop kan ik stappen?» zei de Hoedenmaker.

«Op je voeten», antwoordde de Koning.

Hier applaudisseerde het andere Guineesche biggetje en werd onderdrukt.

«Kom, nu zijn de biggetjes van den vloer», dacht Alice. «Nu zal het beter gaan».

«Ik zou liever mijn thee verder gaan nuttigen», zei de Hoedenmaker, terwijl hij een benauwden blik wierp op de Koningin, die de lijst der zangers zat te lezen.

«Je kunt gaan», zei de Koning en de Hoedenmaker verliet ijlings de gerechtszaal zonder zich zelfs den tijd te gunnen, dat hij zijn schoenen aantrok.

«— en sla hem buiten even het hoofd af», voegde de Koningin er bij tot een der ambtenaren. Doch de Hoedenmaker was al uit het gezicht verdwenen, vóór de ambtenaar bij de deur was.

«Roep de volgende getuige!» zei de Koning.